

[Landbrugsministeren]

Med det formål i videst muligt omfang at undgå forgiftningsskader på bier er der ved landbrugsministeriets bekendtgørelse nr. 588 af 8. december 1983 fastsat bestemmelser om, at emballage, der indeholder bekæmpelsesmidler, der er klassificeret som farlige for bier, skal være mærket med en tegning af en bi og teksten: »Farlig for bier« eller »Meget farlig for bier« – alt efter, hvilken fareklasse midlet er omfattet af.

Allerede ved indkøbet henledes landmændenes opmærksomhed således på, at der ved anvendelsen af et sådant middel bør udvises særlig forsigtighed.

Hertil kommer, at det er et led i statens biavlfsforsøgs opgaver at følge brugen af bigiftige midler og informere om de farer, der knytter sig til brugen heraf, når midlerne anvendes i afgrøder, hvor bierne færdes.

De oplysninger, statens biavlfsforsøg kommer i besiddelse af i forbindelse med undersøgelser af indsendte forgiftningsprøver fra biforgiftningsskader, videregives til landmændene dels i form af skriftlige publikationer, der udsendes af statens planteavlfsforsøg, dels på sprøjtekurser, hvor landmændene ved foredrag informeres om faren for biforgiftning.

På denne baggrund finder jeg, at landmændene må betragtes som absolut velorienterede om, hvilke farer en sprøjtning med bigiftige midler indebærer.

Med hensyn til spørgsmålet, om der gælder særlige regler for sprøjtning på bestemte tidspunkter, således at nærboende biavlere ikke generes, kan jeg oplyse, at det ved § 5, stk. 1, i ovennævnte bekendtgørelse er fastsat, at bigiftige midler kun må spredes over blomstrende planter, såfremt der ikke derved forårsages forgiftningsskader på bier. Efter § 5, stk. 2, kan spredning over blomstrende planter dog foretages, såfremt det er nødvendigt for at imødegå pludselige, uforudselige og omfattende angreb af planteskadegørere på værdifulde plantekulturer i blomst.

En sådan spredning må kun ske i tidsrummet mellem kl. 20 og kl. 6, og der skal endvidere foreligge en erklæring fra statens planteavlfsforsøg eller en planteavlkskonsulent om nødvendigheden af spredningen. Det hører imidlertid til undtagelserne, at denne bestemmelse finder anvendelse.

Herudover er der ikke fastsat tidsmæssige begrænsninger, idet sprøjtning bortset fra de

i § 5 nævnte tilfælde ikke skulle kunne være til gene for biavlterne.

Spm. nr. S 351

Til *justitsministeren* (27/11 85) af:

Hagen Hagensen (KF):

»Hvilke overvejelser giver tidligere minister Frode Jakobsens åbne brev til regeringen som følge af TV-serien om Jane Horney anledning til?«

Begrundelse

Den bekymring for mytedannelse og mistro, som minister i befrielsesregeringen Frode Jakobsen udtrykker i sit åbne brev til regeringen, deles af mange. Der skulle nødvendigvis dannes myter og slet ikke ske historieforvanskning som følge af den såkaldte dramadokumentationsserie om Jane Horney, som dansk TV bragte og var med til at finansiere.

Svar (5/12 85):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Den såkaldte dramadokumentariske TV-serie om Jane Horney, som dansk TV for nylig bragte, var efter manges opfattelse ikke blot dårlig, men – hvad værre er – den gav efter min mening et fuldstændig forvrænget billede af den danske modstandskamp under besættelsen. Det blev hurtigt klart for mange, at seriens ophavsmand har savnet kendskab til de virkelige forhold under besættelsen, og at seriens fremstilling af disse forhold i høj grad bærer præg heraf.

Jeg finder det meget stødende – og her deler jeg helt Frode Jakobsens opfattelse – at der i TV-serien rettes så grove og helt ubegrundede beskyldninger mod modstandsfolk og herunder efterretningstjenesten i Stockholm.

Det mest stødende i denne sag er dog, at Danmarks Radio har fundet det rigtigt at sende serien og dermed har medvirket til at udbrede disse grove beskyldninger.

Udsendelsen af denne serie må have været meget ubehagelig for de modstandsfolk, der med stor personlig risiko og store personlige ofre til følge udførte nødvendige likvideringer som egentlige krigshandlinger efter ordre fra deres foresatte.